

7 Ιουνίου 2018

Μνημόσυνο π. Αντωνίου Ζούπη στη Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου (Σάββατο 9 Ιουνίου, 7:00 πμ)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο πρωτοπρεσβύτερος. π. Αντώνιος Ζούπης.

Στην Ιερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο

9 Ιουνίου, από τις 7.00΄ έως τις 10.30΄ π.μ., Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και το ετήσιο μνημόσυνο του μακαριστού π. Αντωνίου Ζούπη, πνευματικού πατρός και νέου κτήτορος της Ιεράς Μονής.

Στις ακολουθίες θα χοροστατήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος.

Για την εξυπηρέτηση των πιστών θα δρομολογηθεί λεωφορείο από τον Βόλο, (7.00΄ π.μ.) με αφετηρία τη Νομαρχία και στάσεις στα Δικαστήρια, στο Νοσοκομείο και στην ΕΨΑ Αγριάς.

Επίσης, στον χώρο της Μονής θα διατεθεί πουλμανάκι, για να μεταφέρει τους πιστούς στο μοναστήρι.

Ο Γέροντας, π. Αντώνιος Ζούπης

Ο πρωτοπρεσβύτερος Αντώνιος Ζούπης γεννήθηκε το 1934 στο χωριό Άγιοι Θεόδωροι Αλμυρού, από γονείς φτωχούς αλλά ευλαβείς, τον Γεώργιο και τη Θεοδώρα Ζούπη, δεύτερος μέσα σε 4 αδέλφια. Τα παιδικά του χρόνια κύλησαν μέσα στον φόβο, την πείνα και τον κατατρεγμό του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και του εμφυλίου. Ωστόσο, η χάρις του Θεού τον σκέπαζε και από την τρυφερή ηλικία των 14 ετών του εμφύτευσε τον πόθο για την Ιερωσύνη.

Η Θεία Πρόνοια τον οδήγησε στην Ιερατική Σχολή Λαμίας, όπου φοίτησε ως οικότροφος επί 7 χρόνια, μέσα σε ιδιαίτερα δυσμενείς συνθήκες διαβίωσης και μελέτης. Διακρίθηκε για το ήθος και τις επιδόσεις του και αποφοίτησε με άριστα ως αρχηγός της Σχολής το 1955.

Υπηρέτησε την πατρίδα ως υπαξιωματικός και απολύθηκε το 1958.

Διάκονος χειροτονήθηκε από τον Μητροπολίτη Δημητριάδος κυρό Δαμασκηνό στην παλαιά Μονή Παναγίας Κάτω Ξενιάς, στις 14 Ιουνίου 1959, ενώ στις 30 Ιουνίου του ίδιου έτους χειροτονήθηκε από τον ίδιο ιερέυς στον Ι. Ναό Αγίων Αποστόλων Κατηχωρίου.

Διορίσθηκε ως εφημέριος στο χωριό του Αγίου Βλασίου Πηλίου, όπου διακόνησε επί 10ετία με αυταπάρνηση και θείο ζήλο, κερδίζοντας την αγάπη και τον σεβασμό όλων των ενοριτών του.

Εκλεγέντος ως μητροπολίτη Δημητριάδος του Μητροπολίτου Ηλία Τσακογιάννη, κλήθηκε από αυτόν για να τον βοηθήσει στην οργάνωση της Ι. Μητροπόλεως, ως γενικός αρχιερατικός επίτροπος και προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Ι. Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου. Επιτέλεσε τεράστιο ποιμαντικό έργο, διακονώντας στο Μυστήριο της Ιεράς Εξολομογήσεως, στην κατήχηση, στην ιεραποστολική δράση στα νοσοκομεία και άλλα ιδρύματα, στον ευτρεπισμό των Ιερών Ναών και εξωκκλησίων, στις ομάδες και στις κατασκηνώσεις της Μητροπόλεως, στη

μέριμνα για τη νεότητα, στη φροντίδα για τη Σχολή Κωφαλάλων κτλ.

Ως ιερέυς ολοκλήρωσε και την θεολογική του κατάρτιση, φοιτώντας και λαμβάνοντας πτυχίο της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Από το 1987 και μετά, με την ευλογία του Μητροπολίτου Δημητριάδος καί κατόπιν αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Χριστοδούλου Παρασκευαΐδη, αφοσιώθηκε στην επανίδρυση και ανακαίνιση της ερειπωμένης τότε Ι. Μονής Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου, και στη συγκρότηση της αδελφότητος αυτής, πυρήνας της οποίας υπήρξε μικρός αριθμός πνευματικών του θυγατέρων, που επιθυμούσαν τη μοναχική αφιέρωση.

Ιερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου.

Στο τελευταίο αυτό έργο ανάλωσε όλες τις σωματικές και πνευματικές του δυνάμεις, και αναγνωρίστηκε από ποίμνιο, όχι μόνο της τοπικής Εκκλησίας αλλά και πανελληνίως και στο εξωτερικό, ως ενάρετος, διακριτικός και διορατικός πνευματικός πατήρ. Διακρίθηκε για την αγάπη του στην προσευχή και στη λειτουργική ζωή, για την απλότητα, την αυτοθυσία, την ιεραποστολή, τη φιλοξενία, την ελεημοσύνη του.

Απέκτησε πλήθος πνευματικών παιδιών και διακόνησε την Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος ως πνευματικός, τόσο στον Μητροπολιτικό Ι. Ναό Αγ. Νικολάου Βόλου όσο και στην Ι. Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου, κυρίως όμως ως Γέροντας και νέος κτήτωρ της Μονής αυτής.

Εκοιμήθη αιφνιδίως στις 12 Ιουνίου 2017, μέσα στο κελί του στην Ι. Μονή, από οξύ πνευμονικό οίδημα, που σε ελάχιστα λεπτά της ώρας τον κατέστησε πολίτη της Ουρανίου Βασιλείας. Η εξόδιος ακολουθία του τελέστηκε την επομένη ημέρα,

Τρίτη 13 Ιουνίου, στην Ι. Μονή, από τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Δημητριάδος και Λαρίσης, με τη συμμετοχή πλειάδος Ιερέων από τη Μαγνησία και αλλαχού, εκπροσώπων μοναστικών αδελφοτήτων ανδρικών και γυναικείων της Ελλαδικής Εκκλησίας και του Αγίου Όρους, πλήθους πνευματικών του παιδιών από την Ελλάδα και το εξωτερικό, που προσέτρεξαν θρηνώντας τη στέρηση του πνευματικού των πατρός.Του μακαριστού πρωτοπρεσβυτέρου Αντωνίου Ζούπη, Γέροντος και νέου κτήτορος της Ι. Μονής Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου, σεμνού και διακριτικού Πνευματικού, εΐη αιωνία η μνήμη.